

Orlogsskibe, ja, endogsaa tyske Orlogsskibe ligge opankrede i Sejerø-Bugten. At Fiskeriet ikke er ubetydeligt, fremgaar af, at de Folk, der ere beskæftigede ved Fiskeriet der, ere mange, ligesom ogsaa Fangsten er betydelig, og den vilde udvides i en ikke ringe Grad i samme Øjeblik, man fik en Havn der. Derom kan der vistnok ikke være Tvivl. De større Dæksfartøjer, som anvendes ved Fiskeri, er det umuligt at anskaffe paa denne Plads, netop fordi der ikke høves nogen Havn at lægge dem i, hvorfor ogsaa kun 3 af de 15—20 Fiskefartøjer, der findes, ere Dæksbaade. Fiskeriet her i Landet giver nu om Dage ikke ringe Indtægt, og derfor synes jeg — og det ærede Finansudvalg har jo ogsaa været enigt i at slutte sig til Andragendet — at der er Grund til at støtte Bygningen af Havne paa de Steder, hvor der virkelig kunde være Anledning dertil. Nærmere skal jeg ikke komme ind paa dette Spørgsmaal i Øjeblikket. Jeg tror, at Andragendet er saa velmotiveret og begrundet, dels i sig selv og dels gennem de Skrivelser, der ere det vedlagte. Jeg vil slutte med at henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han vil tage denne Sag under velvillig Overvejelse.

J. Sørensen: Jeg har begæret Ordet for at udtale en Tak for den velvillige Modtagelse af Andragendet Nr. 44 angaaende et Skiftespor ved Hylke Holdeplads. Efter den glædelige Udvikling, denne Sag nu har taget, kan jeg indskrænke mig til at bringe baade det ærede Finansudvalg og den højtærede Minister en oprigtig Tak fra Andragerneovre ved Hylke; jeg er overbevist om, at hvad den højtærede Minister udtalte om, at han havde voget Springet, vil vække ualmindelig Glæde hos Beboerne der paa Stedet.

Guldbrandsen: De Andragender, som jeg ønsker at knytte et Par Bemærkninger til, og som ere indsendte af langlandske Landbrugere, ere opførte i Betænkningen under Nr. 35, 36, 52 og 53. Det, Andragerne ønske, er simpelthen dette at opnaa Statsunderstøttelse til at sikre deres Jorder mod Oversvømmelse og anden Beskadigelse af Havet. Paa Langeland er der flere lavtliggende Strækninger; Bækkener kunde man gerne kalde dem, som endog kun ligge nogle faa Fod over Havfladen og strække sig til Bælterne paa begge Sider. Disse lave Strækninger, som for øvrigt ere overordentlig frugtbare, dels Agerland, dels Eng, trænge til Beskyttelse mod Oversvøm-

melse, og Beboerne have ogsaa med stor Bekostning forsøgt at rejse Værn her og der for deres Jorder. I Marts Maaned sidste Foraar kom der imidlertid en stor Stormflod, og disse rent primitive Værn, som Beboerne selv havde rejst, bleve i væsentlig Grad beskadigede, ja paa et enkelt Sted blev endog en der rejst Dæmning aldeles bortskyllet. Det, Andragenderne egentlig gaa ud paa, det vil sige de 3 Andragender, der ere opførte under Nr. 35, 36 og 52, er at faa Statskassens Hjælp til Udbedring af den Skade, som Stormfloden i Marts Maaned i Fjor har forarsaget paa de paagældendes Dæmninger og Diger. Det, der nemlig her er Tale om, er i Grunden et stort Landomraade, flere Hundrede Tønder Land, og som jeg allerede har sagt, er det ganske udmærket Jord. Det forekommer mig, at Andragerne have Grund til at tro, at man vil mødekomme deres Ønske. Forholdet er jo nemlig det, at man andetsteds, nemlig paa Lolland, fra Statskassens Side beredvillig har ydet store Tilskud for at sikre Lodsejere uhindret Benyttelse af deres Jorder, som grænse til Havet. I Aar har man allerede paa Finansloven bevilget ikke mindre end 80,000 Kr. ved 2den Behandling til dette Øjemed. Men det forekommer mig, at hvad der er Ret for den ene, ogsaa maa være Ret for den anden. Have Lollands Landbrugere Adgang til at nyde en saadan Understøttelse fra Statens Side, maa Langelands Lodsejere, der ere stillede ganske paa samme Maade, have en lignende Adgang. Jeg er overordentlig tilfreds med den Behandling, disse Andragender have faaet i det ærede Finansudvalg. De tre Andragender, jeg har nævnt, ere jo nemlig alle indstillede til den højtærede Indenrigsministers nærmere Overvejelse, og det er vel egentlig foreløbig saa meget, som jeg kunde vente. Jeg skal da henvende en Tak til det ærede Finansudvalg for den udviste Velvilje, og vil samtidig henvende en Tak til den højtærede Indenrigsminister for de velvillige Bemærkninger, han for nylig fremkom med angaaende disse Andragender. Jeg betragter det som en Selvfølge, at de paagældende langlandske Lodsejere i et og alt med stor Beredvillighed ville rette sig efter den højtærede Ministers Henstillinger angaaende den Fremgangsmaade, de senere maa benytte for at opnaa Statsunderstøttelse. — Andragendet Nr. 53 skal jeg ikke udtale mig nærmere om, da den ærede Ordfører allerede har udtalt sig saa udførlig derom, og den højtærede Minister ogsaa udtalte